

وانه‌ی ۸۴: عیسا له خاچ دهدری

مه‌تا ۲۷، مارقۆس ۱۵، لۆقا ۲۳، یۆحه‌نا ۱۹

له وانه‌ی پابردووماندا، بینیمان چۆن پابه‌ره ئایینه‌کانی جوله‌که عیسایان ده‌ستگیر کرد، و پاپیچیان کرد به‌ره و مالی کاهینی بالا له شه‌وه‌دا، و به شایه‌تی درۆ حوکمیان دا و بردیان بۆ لای پیلاتۆس، ده‌سه‌لاتداری خاکه‌که، تاکو بتوانن له خاچی بده‌ن. سه‌ریازه‌کان زۆر به خراپی به قامچی له عیسایان دا، و پاشان به‌سیم تاجیکیان درووست کرد و خستیانه سه‌ری، گالته‌یان پی ده‌کرد و په‌لاماریان ده‌دا و تقیان لی ده‌کرد و به‌دار له‌سه‌ریان ده‌دا. به‌و شیوه‌یه، نه‌وه‌کانی ئاده‌م حاشایان له پاستودرووسته‌که کرد، په‌روه‌ردگار شکۆداری، که‌وا له ئاسمانه‌وه هاتبوو. ئه‌و خه‌لکه‌ی عیسایان ئازار دا ووشه‌کانی پیغه‌مبه‌رانیان ناناسی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ووشه‌کانی پیغه‌مبه‌رانیان جی به جی ده‌کرد که‌وا رایگه‌یاندبوو مه‌سیح ده‌بیته ئازار بیژی به‌م شیوه‌یه به‌ده‌ستی گونا‌ه‌باران.

ئیسنا به‌رده‌وام ده‌بین له ئینجیل بۆ ئه‌وه‌ی ببینن چۆن عیسای مه‌سیح ئازاری چیژت و مرد له‌سه‌ر خاچه‌که، و به‌و شیوه‌یه پلانی مه‌زنی خودا بۆ پرگار بوون جی به جی کرد که‌وا پیغه‌مبه‌ره‌کانی زۆر له‌وه پیش رایانگه‌یاندبوو. پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به وانه‌ی ئه‌مرۆ بکه‌ین، پیوسته‌ بزانیته که کاتی عیسا له‌سه‌ر زه‌وی ژیا، حکومه‌تی رۆمانی جۆره‌ خه‌لکیکی تاوانباری له‌سیداره ده‌دا به‌ه‌لۆاسینیان به‌ بزمار له‌سه‌ر ستوونن یاخود دار یاخود خاچیکی درووستکراوی تایبه‌ت. ئه‌م مردنه پیی ده‌وتری له خاچ دان. ئه‌م مردنه زۆر به ئازار و شه‌رمه‌زارییه بۆ خراپترین تاوانباران هه‌لگیرابوو.

په‌نگه‌ تق بپرسیت بۆچی خودا بپاری ده‌رکرد که مه‌سیحی پاستودرووست مردنیکی ئاوا به ئازار و شه‌رمه‌زاری بمریت. هۆی ئه‌وه‌ی عیسا ده‌بوايه مردنیکی ئاوا سامناک بمریت چونکه گونا‌ه تاوانیکی سامناکه. گونا‌ه کیشیه‌ی جیهانه. ئیمه هه‌موومان گونا‌ه‌بارین و گونا‌ه‌کانمان ئیها‌نه‌یه بۆ خودای پیروژ و پاستودرووست! ئه‌گه‌ر خودا له گونا‌ه‌کانی من و تق خۆش بیته بۆ ئه‌وه‌ی له پاستودرووستی خۆی ده‌رچی، ئه‌و کاته خودا ده‌بی دادوه‌ری گونا‌ه‌کانمان بکات به دادوه‌ریه‌کی ته‌واو و دادپه‌روه‌ره. خودا ناتوانی له گونا‌ه‌کانمان خۆش بیته به هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیته. خودا دادوه‌ریکی پاستودرووسته و ده‌بیته هه‌موو گونا‌ه‌یک به باشی سزا بدات. سزای گونا‌ه مردنه و ئاگری تاهه‌تایی دۆزه‌خ. و ئه‌و سزایه‌ش ده‌بیته به ته‌واوی بدریت. مزگینه‌یه خۆشه‌که ئه‌وه‌یه خودا پرگاری ده‌ریکی پاستودرووستی بۆمان نارده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سزای ته‌واوی گونا‌ه‌کانمان بداته‌وه. عیسا ئه‌و پرگاری ده‌ره پاستودرووست و بالاده‌سته‌یه. ئه‌و هات تاکو پرگارمان بکات له توره‌یی خودا که‌وا ده‌بیته به‌سه‌رماندا بیته له‌به‌ر گونا‌ه‌کانمان.

ئیسناش به دل و به گیان، بخۆینه‌وه کاتی له ئینجیل چیرۆکی پیروزی عیسا و مردنی له‌سه‌ر خاچ ده‌خۆینه‌وه. نووسراوی پیروژ ده‌فه‌رموی: (یۆحه‌نا ۱۹) ^{۱۶} ئیتر (پیلاتۆس) دایه ده‌ستیان تاکو له خاچ بدریت. ئه‌وانیش عیسایان برد. ^{۱۷} به خۆی خاچه‌که‌ی هه‌لگرتبوو، ده‌رچوو بۆ ئه‌و شوینه‌ی پیی ده‌وتری شوینی کاسه‌سه‌ر، به عیبریش پیی ده‌وتری گولگۆسا.

(لۆقا ۲۳) ^{۲۶} کاتی بردیان، شیمۆنی کورینیان گرت که له کیلگه ده‌هاته‌وه، خاچه‌که‌یان خسته سه‌ری تاکو به‌دوای عیساهه‌لییگریت. ^{۲۷} هه‌شاماتیکی زۆری خه‌لک و له‌و ژانه‌ی شینیان ده‌کرد و بۆی ده‌گریان دوا‌ی که‌وتن... ^{۲۸} دوو تاوانباری دیکه‌شیان هیئا تاکو له‌گه‌ل ئه‌ودا بکوژرین. ^{۲۹} کاتی گه‌یشتنه ئه‌و شوینه‌ی به کاسه‌سه‌ر ناوده‌برا، له‌وئ له‌گه‌ل تاوانباره‌کان له خاچیان دا، یه‌کیک له‌لای راستی و ئه‌وی دیکه له‌لای چه‌پ. ^{۳۰} عیسا‌ش وتی: (باوکه، لییان خۆش به، چونکه نازانن چی ده‌که‌ن...)... ^{۳۱} خه‌لکه‌که پاره‌هه‌ستابوون سه‌ریان ده‌کرد، سه‌رۆکه‌کان گالته‌یان پی ده‌کرد و ده‌یان‌ووت: (خه‌لکی دیکه‌ی پرگار کرد، ئه‌گه‌ر ئه‌مه مه‌سیحی خودایه، بژارده‌که‌یه، با خۆی پرگار بکات!) ^{۳۲} سه‌ریانیش ده‌هاتنه لای گالته‌یان پی ده‌کرد، سه‌رکه‌یان بۆی پاره‌گرت، ^{۳۳} ده‌یان‌ووت: (ئه‌گه‌ر تۆ پاشای جوله‌که‌یت، خۆت پرگار بکه‌!)

(یوحنا ۱۹) ^{۱۹} پیلاتوس نونیشانیکی نووسی و لهسهر خاچه که ی دانا، نووسرابوو: (عیسای ناسیره یی، پاشای وله که).
^{۲۰} جوله که په کی زور نونیشانه که بیان خوینده وه، چونکه نه شوینه ی عیسای تپدا له خاچ درابوو له شار نزیک بوو. به عیبری و به لاتینی و به یونانی نووسرابوو. ^{۲۱} کاهینانی بالایی جوله که به پیلاتوسیان وت: (مه نووسه: پاشای جوله که، به خوی وتی: من پاشای جوله که م). ^{۲۲} پیلاتوس وه لای دایه وه: (نه وه ی نووسیومه، نووسیومه). ^{۲۳} کاتیک سهر بازه کان عیسایان له خاچ دا، جله کانیان برد و کردیانه چوار پارچه، بو هر سهر بازیک پارچه یه ک. کراسه که شیان برد، کراسه که بی دروومان بوو، لهسهر پرا یه ک پارچه چنرابوو.

^{۲۴} بویه به یه کتریان وت: (با نه یدرینین، تیروپشکی لهسهر ده که یین بو کئی ده بیت). تاکو نووسراوه که بیته دی که فهرموویه تی: (جل وبه رگه که ی منیان له نیو خویان به شکرد و تیروپشکیان لهسهر به رگه که م هاویشت). جا سهر بازه کان نه مه یان کرد.

(لوقا ۲۲) ^{۳۹} یه کیچ له تاوانبار هه لو اسراوه کان، کفری دزی ده کرد و ده یووت: (ثایا تو مه سیح نیت؟ ده ی خوت و نیمه ش پزگار بکه). ^{۴۰} نه وی دیکه وه لای دایه وه و سهر زه نشتی کرد: (له خودا ناترسی، که توش هه مان سزات بهسهر دراوه؟ ^{۴۱} سزای نیمه دادپه روه رانه یه، له جیاتی کردارمانه وه ری ده گرین، به لام نه مه هیه هه له ی نه کردوه). ^{۴۲} ینجا وتی: (عیسا منت له یاد بیت کاتی له شانشینه که ی خوت دی). ^{۴۳} پی فهرموو: (راستیت پی ده لیم: نه مړو له گه ل من له به هه شت دا ده بیت).

(مارقوس ۱۵) ^{۳۳} بووه کاتزمیر دوازه، تاکو کاتزمیر سی تاریکایی بهسهر هه موو زه وییوه بوو. ^{۳۴} له کاتزمیر سی، عیسا به ده نگیکی بهرز هاواری کرد: (ئیلی، ئیلی، لهما شه به قتانی؟) وانا، (خودای من، خودای من، بو وازت لی هی نام؟) ^{۳۵} هه ندیک له ناماده بووان گو ییان لی بوو، وتیان: (نه وه بانگی ته لیاس ده کات).

^{۳۶} یه کیچ رایکرد و نه سفه نجیکی له سرکه هه لکیشا و بهسهر قامیشیکه وه دای، وتی: (لیگه رین با بینین ته لیاس دیت دایبگریت!) (خه لکه که وایان ووت چونکه نه تیگه یشتن عیسا چی فهرموو، و نه تیگه یشتن چی پوی ده دا. هه موو خا که که به ته واوی تاریک بوو - له نیوه پوه تاکو پاش نیوه پو. له نیو نه و کاتزمیره تاریکانه دا خودا سزای گونا هه کانی هه موو نه وه کانی نادم خسته نه ستوی پزگاری ده ری پیروز، بو نه وه ی هرکه سیک باوه پی پی بکات هرگیز له ناو نه چی! ته نانه ت ناتوانین سه ختی نازاره کانی عیسا بینینه پیش چاومان که له باتی نیمه چی تتی).

(یوحنا ۱۹) ^{۲۸} دوی نه مه، عیسا زانی نه وا هه موو شتیک ته واو بوو و تاکو نووسراوه که بیته دی، فهرمووی: (تینومه). ^{۲۹} گوزه به کی پر له سرکه دانرابوو، ئیسفه نجیکی پر له سرکه یان خسته سهر لقه زو فایه ک و بهرزیان کرده بو ده می. ^{۳۰} کاتی عیسا تامی سرکه که ی کرد، فهرمووی: (ته واو بوو). (لوقا ۲۲) ^{۴۱} عیسا به ده نگیکی بهرز هاواری کرد: (باوکه، پوخی خوم به دهستی تو ده سپرم). نه مه ی فهرموو و پوخی سپارد.

(مارقوس ۱۵) ^{۳۸} په رده ی په رستگاش له سهر وه تاکو خواره وه شه قبوو و بووه دوو. ^{۳۹} نه و سهر په له ی بهرامبر عیسا راوه ستابوو، گو یی له هاواری بوو و بینی چون پوخی سپارد، وتی: (به راستی نه م مروقه کورپی خودا بوو!) ^{۴۰} چند ژنیک له دووره وه ته ماشایان ده کرد، له نیوانیان دا مریه می مه جده لی و مریه می دایکی یاقوبی بچووک و یوسی و سالومه یان له گه ل بوو، ^{۴۱} نه مانه له جه لیلوه دوی عیسا که وتیون و خزمه تیان ده کرد، زوری دیکه ش له گه لی هاتیونه ژور شه لیم.

(یوحنا ۱۹) ^{۳۱} ینجا جوله که داوایان له پیلاتوس کرد قاچی له خاچ دراوان بشکیندریت و هه لبریدرین، چونکه پوژی ناماده کاری بوو، نه و شه ممه به پوژیکی گوره بوو، تاکو تهرمه کان له شه ممه دا لهسهر خاچ نه مین. ^{۳۲} ینجا سهر بازه کان هاتن و هه ردوو قاچی نه وه ی یه که م و نه وی دیکه یان شکاند که له گه ل عیسادا له خاچ درابوو. ^{۳۳} به لام کاتی هاتنه لای عیسا بینیان وا مردوه، قاچیان نه شکاند. ^{۳۴} به لام یه کیچ له سهر بازه کان پمیک له که له که ی دا، یه کسهر خوی و ناو ده رچوو. ^{۳۵} نه وه ی بینی شایه تی دا، شایه تیبه که شی راسته، خو شی ده زانیت که راست ده لیت، تاکو نیوه باوه ر به یین. ^{۳۶} نه مه پوی دا تاکو نووسراوه که بیته دی: (هیچ

ټیسقانیکی تهو ناشکیندریت! ٣٧ نووسراویکی دیکهش دهفهرمووی: {تهماشای تهوه دهکهن که پرمیان لیداوه.}

٣٨ پاش تهوه یوسفی خه لکی پامه که له ترسی جوله که به نهیښی قوتابی عیسا بوو، داوای له پیلاتوس کرد تاکو تهرمی عیسا ببات، پیلاتوس پشی پری دا. تهویش هات و تهرمه که ی برد. ٣٩ نیقودیموسیش هات، تهوه ی یه کهم جار به شهو هاته لای عیسا. له گهل خوی نریکه ی سی لیر مور ی تیکه لایو به عودی هیئا. ٤٠ جا تهرمه که ی عیسا یان برد و به که تان له گهل بون پیچایانه وه، وه ک نهریتی جوله که یه له کفن کردن. ٤١ لهو شوینه ی عیسا ی تیدا له خاچ درا باخچه یه کی لی بوو، له باخچه که ش دا گوړیکی نوی لی بوو که سی تیدا نه نیژرابوو. ٤٢ له بهر پوژی ناماده کاری جوله که عیسا یان لهو ی دانا، چونکه گوړه که نریک بوو.

به راستی تهوه ی نیستا خویندمانه وه سه رسوپهینه ره! بینیمان چون نهوه کانی نادم قیزیان له مسیح بووه وه، که په روه ردگاری ژیانه، و کوشتیان به له خاچ دانی. به لام تهوه ی ده بیت له یادمان بیت تهوه یه مردنی مسیح جی به جی کردنی پلانی پزگار بوون بوو که وا خودا دایرشت پیش تهوه ی جیهان بوونی هه جی.

بینیمان په روه ردگار عیسا چی راگه یاند له سه ر خاچه که پیش تهوه ی بمریت؟ فهرمووی، (تهواو بوو). بوچی عیسا فهرمووی، (تهواو بوو). فهرمووی (تهواو بوو). له بهر تهوه ی کاری پزگار بوونی تهواو کرد. به راستی، نایینه کانی جیهان نالین، (تهواو بوو!) تهوه ی تهوان ده یلین (هیچ شتی که تهواو نه بووه! ده بیت خوت پزگار بکه ییت به کرده وه ی چاکی خوت! ده بیت کار بکه ی بو سپینه وه ی گونا هه کانت! ده ی به رده وام به! نیش بکه! هیچ تهواو نه بووه! نه گهر به وه ی بچیه به هه شت ده بیت نیش بکه ی، قوربانی بکه ی، نه رکه کانی نایینی خوت جی به جی بکه ی، نویژ بکه ی، به پوژوو بیت، جهسته ی خوت نه زیت بده ی، هند هند!) نه مه په یامی نایینه!

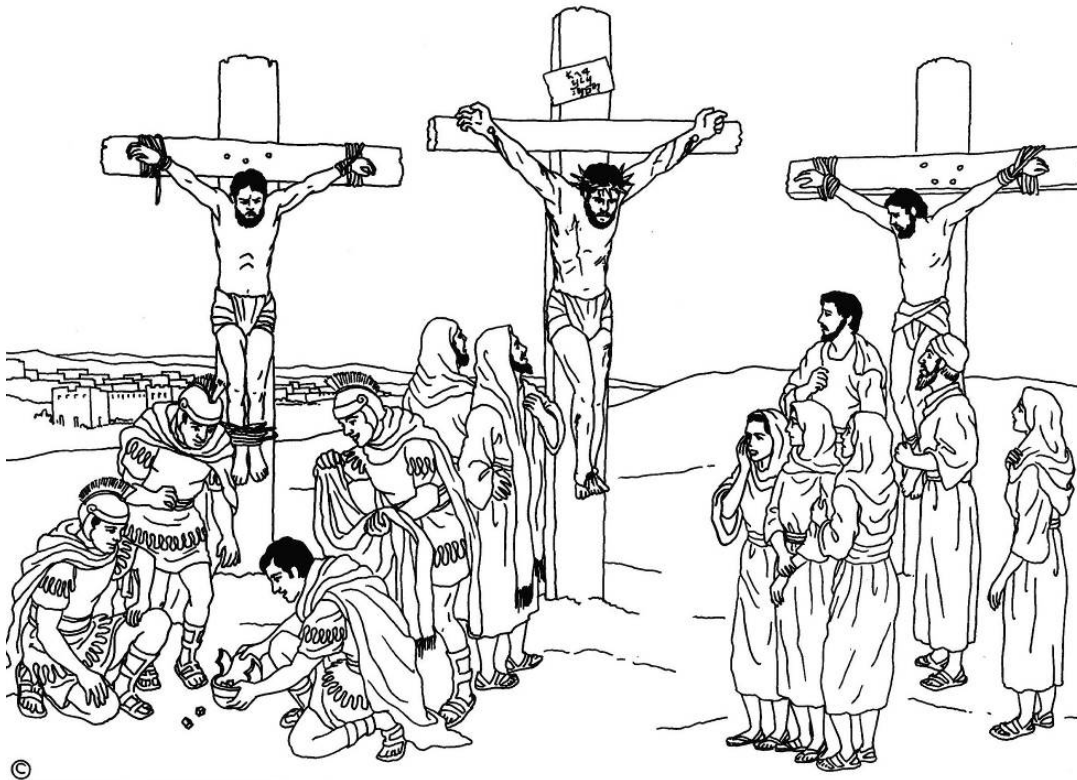
به لام مزگینی خوشی خودا بو مروف ته مه یه: (تهواو بوو). باوه ر بینه و پزگار به! مسیح قهردی گونا هه کانمانی داوه به خوینی خوی! خوینی عیسا ده توانی خرابترین گونا هه باران پاک بکاته وه و بگوړی! نه وه هوی تهوه بوو که عیسا توانی به تاوانباره که توبه کاره که ی دمرد، (راستیت پی ده لیم: ته مروف له گهل من له به هه شت دا ده بیت). (لوقا ٢٣: ٤٣)

تهو نیشه ی ده توانی پزگار بکات له سزای گونا هه به تهواوی جی به جی کرا. چی دی پیوستمان به قوربانی کردنی به رخ نیه وه ک باووپایرمانن که وا له پیش کاتی مسیح ژیان ده یان کرد. عیسا ی مسیح دوا یه مین و تهواوترین قوربانی خودایه! هیچ شتی که بومان نامینیته وه تهنا باوه ر هیان به وه ی خودا گهواهی داوه سه باره ت به مسیح و قوربانیه که ی. (تهواو بوو). عیسا پیش بینیه کانی پیغه مبه رانی جی به جی کرد دهر باره ی نازار و مردنی پزگاری دهری راستودروست! هفت سه د سال پیش تهوه ی عیسا بیته جیهانه وه، پیغه مبه ر نیشایا نویسی: (مه سیح) گوړی له گهل به دکاران دانرا له گهل هولمه مند کاتی مردنی هه رچه نده سته مکاری نه کرد و ساخته ی له سه ر زاری نه بوو... به لام تهوه له بهر اخیوونه کانمان بریندار بوو له بهر تاوانه کانمان وردوخاشکرا بوو ته میی کردنی ناشتیمان له سه ر تهوه بوو به برینه کانی تهوه چاک بووینه وه. هه موو وه ک مه ر ویل بووین هه ریه که ملی پښتو ژبې ددری پزگار گرت په روه ردگاریش هه موو تاوانه کانی نیمه ی خسته سه ر تهوه). (نیشایا ٥٣: ٩، ٥، ٦)

نایا به راستی باوه رت به پیغه مبه ران هه یه؟ نایا باوه رت هه یه که عیسا کاری پزگار کردنی تهواو کرد که پیغه مبه رانی خودا دهر باره یان نویسی بوو؟ نایا نیستا تیده گه ی هوی مردنی پزگاری دهری راستودروست له سه ر خاچ چی بوو؟ من و تو هویه که یین! تهوه مرد له بهر گونا هه کانمان، وه ک به رخیکی بی عیبی قوربانی. نیمه شایه نی سزای تا هه تایین له دوزه خ، به لام خودا و به بونه ی خوشه ویستی مه زنی خوی بو نیمه عیسا نارد (که وا به ناوی کورپی خوشه ویستی بانگی ده کات) تاکو نازاری سزاکه مان بچیژی و سزای گونا هه کانمان بداته وه. نووسراوه پیروژه کان ته مه راده گه یینی کاتی ده فهرمووی: (به ده گمن که سیک له پیناوی مروفیکی راستودروست دهر میت، لهوا نه یه له پیناوی مروفیکی باش که سیک بویریت بمریت. ^٨ به لام خودا خوشه ویستی خوی بو سه لماندین: هیشتا گونا هه بار بووین مه سیح له پیناومان دا مرد!) (رؤما ٥: ٧، ٨) (تهوه ی گونا هه نه ده ناسی خودا له پیناوی نیمه کردیه گونا هه، تاکو له تهودا بینه

راستو دروستی خودا. (۲ کورنسون ۵: ۲۱)

شکو بۆ خودای به به زهیی و میهره بان... (ته او بو!) خودا هیمای قوریانی ئیبراهیمی هیئایه دی! له بهر ئه وهی له هه مان ئه و جیگایه ی ئیبراهیم به رخه بئ تاوانه که ی کرده قوریانی له باتی کورپه که ی، عیسا کوری خودا و بزگاری دهری بئ گونا ه پښتو دا بکری به قوریانی له شوینی ئیمه - (تا کو هه ر که سیک باوه ری پی به یئیت له ناو نه چیت، به لکو ژیانی تا هه تایی هه یئیت!) (یوحنا ۳: ۱۶) خودا به ره که تدارت بکات کاتی بیر ده که یته وه له و ووشه قول و به هیئانه ی عیسا رایگه یاند له سه ر خاچه که وه پیش ئه وه ی بمریت، فه رموی، (ته او بو.) (یوحنا ۱۹: ۳۰)

گرنترینی پرسیاره کانی ئه م وانه یه:

۱. په روه ردگار عیسا چی راگه یاند له سه ر خاچه که پیش ئه وه ی بمریت؟
۲. بۆچی عیسا فه رموی، (ته او بو.)؟
۳. ئایا به راستی باوه رت به پیغه مبه ران هه یه؟
۴. ئایا باوه رت هه یه که عیسا کاری بزگار کردنی ته او کرد که و پیغه مبه رانی خودا دهر باره یان نوسی بوو؟
۵. ئایا ئیستا تیده که ی هوی مردنی بزگاری دهری راستو دروست له سه ر خاچ چی بوو؟